

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Natura 2000-plan 2010-2015

Kongens Mose og Draved Skov

Natura 2000-område nr. 99
Habitatområde H88
Fuglebeskyttelsesområde F61

Kolofon

Titel:

Natura 2000-plan 2010-2015. Kongens Mose og Draved Skov
Natura 2000-område nr. N99
Habitatområde H88
Fuglebeskyttelsesområde F61

Emneord:

Habitatdirektivet, Miljømålsloven, målsætninger, indsatsprogram,
Natura 2000-planer

Udgiver:

Miljøministeriet, Naturstyrelsen

Ansvarlig institution:

Naturstyrelsen Ribe
Sorsigvej 35
6760 Ribe
www.naturstyrelsen.dk

Copyright:

Naturstyrelsen, Miljøministeriet

Sprog:

Dansk

År:

2011

ISBN nr.

978-87-7091-266-2

Dato:

1. december 2011

Forsidefoto: Kongens Mose

Foto: Anne-Vibe Jensen, Naturstyrelsen, Ribe

Resume:

Natura 2000-plan for Kongens Mose og Draved Skov (nr. N99). Natura 2000-planen skal sikre gunstig bevaringsstatus for områdets udpegede arter og naturtyper. Området og truslerne mod de udpegede naturtyper og arter beskrives, og der fastlægges målsætninger og indsatser for naturtyperne og arterne. Der foretages en strategisk miljøvurdering af planen.

Må citeres med kildeangivelse

Natura 2000-plan

Indhold

Forord	4
Natura 2000-planlægning	5
<i>Natura 2000-planen er bindende for myndighederne</i>	6
Områdebeskrivelse	7
Trusler mod områdets naturværdier	9
Igangværende pleje og genopretning	11
Tilstand og bevaringsstatus/prognose	12
<i>Vurdering af tilstand</i>	13
<i>Vurdering af bevaringsstatus/prognose</i>	15
Målsætning	17
<i>Overordnet målsætning for Natura 2000-området</i>	18
<i>Konkrete målsætninger for naturtyper og arter</i>	19
<i>Modstridende interesser</i>	20
Indsatsprogram	21
<i>Generelle retningslinjer</i>	22
<i>Konkrete retningslinjer</i>	23
<i>Forslag til mulige virkemidler</i>	24
Sammenhæng og synergi med vandplan	24
Strategisk miljøvurdering	25
Bilag 1 Kort over Natura 2000-områdets placering og afgrænsning	
Bilag 2 Opsummering af Natura 2000-planen og mulige virkemidler	
Bilag 3 Væsentlige naturforvaltningsmæssige opgaver	
Bilag 4 Miljørapport for Natura 2000-planen	

Foto: Claus Bjørn Larsen

Danmarks VIP-natur får egen bodyguard

Hvad har Skagens Gren, Silkeborgskovene og det Sydfynske Øhav til fælles? Eller klokkefrøen, fiskeørnen og gråsælen? De er alle en del af Danmarks særligt værdifulde natur, som vi er forpligtet til at passe godt på. Det samme gælder strandengen, højmosen og boblerevet. Natura 2000-områderne er et netværk af naturområder i EU, der indeholder særligt værdifuld natur set i et europæisk perspektiv. Natura 2000 skal sørge for, at alle 27 EU-lande drager omsorg for egne truede dyr, planter og natur.

Danmark har i alt 246 Natura 2000-områder. Hvert område får nu sin helt egen naturplan, der skal fungere som bodyguard. Det er i alt for mange år gået tilbage for naturens mangfoldighed. Nu skal planerne sørge for, at staten, kommuner og lodsejere drager omsorg for de naturtyper og plante- og dyrearter, der er truede sårbare eller sjældne i EU.

Ny natur på vej

Naturplanerne er den hidtil største naturindsats, der nogensinde er sat i værk i Danmark. Budgettet er ca. 1,8 mia. kroner og vil i stor udstrækning blive finansieret af EU's landdistriktsmidler. Den planlagte indsats dækker ca. 1.600 km², hvoraf de 40 km² er ny natur.

Der er planlagt hundredvis af nye vandhuller, som vil sikre levesteder for padder som klokkefrøen og vandsalamanderen. 200 km² løvskov skal beskyttes mod rydning, og flere hule, gamle og døde træer vil give levesteder for svampe, flagermus og insekter. Fiskeri på havet skal reguleres, så de unikke danske boblerev sikres mod at blive ødelagt af fiskeredskeer, og danske højmoser skal igen have mulighed for at få det bedre. Lige nu er de truet af udtørring og tilgroning. Med naturplanerne skal der ryddes krat og buske og gives bedre og mere naturlige vandforhold.

Tilbagegangen stoppes

Som ny miljøminister er jeg glad for, at vi nu har en plan for at stoppe naturens tilbagegang i Natura 2000-områderne. Der må ikke ske yderligere skade på naturen. Planerne har været for længe undervejs under VK-regeringen. Natura 2000-områderne blev udpeget i årene 1998-2004, og tilbagegangen skulle være standset allerede sidste år.

Danmarks nye SRSF-regering vil føre en mere aktiv og fremsynet naturpolitik. De 246 Natura-områder har nu hver en bodyguard, mens regeringen laver en plan for hele Danmark. Naturplan Danmark skal sætte ambitiøse mål – ikke blot for den natur som findes i Natura 2000-områderne, men for hele den danske natur.

Lad os så komme i gang !

Med venlig hilsen
miljøminister Ida Auken

Natura 2000-planlægning

EU's Natura 2000-direktiver (Fuglebeskyttelses- og Habitatdirektiverne) forpligter Danmark til at gøre den nødvendige indsats for at sikre eller genoprette en række sjældne, truede eller karakteristiske naturtyper og arter. Gennem en målrettet indsats i de udpegede Natura 2000-områder bidrager Danmark til at sikre den europæiske natur og dens mangfoldighed.

Med henblik på at prioritere den nødvendige indsats udarbejder Naturstyrelsen en Natura 2000-plan, der dækker hvert af de udpegede beskyttelsesområder. Natura 2000-planen er en sammenfattende plan, som både indeholder Natura 2000-skovplan for de skovbevoksede fredskovpligtige arealer og Natura 2000-plan for øvrige områder samt arter.

Planen omfatter "udpegningsgrundlaget", dvs. de naturtyper og arter, som området er udpeget for. Natura 2000-planens indhold er vist i figur 1.

Figur 1. Opbygning af en Natura 2000-plan.

Natura 2000-planen er bindende for myndighederne

Natura 2000-planen er bindende, således at alle myndigheder i deres arealdrift, naturforvaltning eller ved udøvelse af deres beføjelser i henhold til lovgivningen i øvrigt skal lægge Natura 2000-planen til grund. Planen er vedtaget i 2011, hvorefter kommunalbestyrelserne og Naturstyrelsen udarbejder bindende handleplaner, som skal sikre gennemførelsen af Natura 2000-planen. Direkte statslig opfølgning i form af bekendtgørelser o.l. sker dog på grundlag af Natura 2000-planen. Offentlige lodsejere kan vælge at gennemføre Natura 2000-planen direkte i deres drifts- og plejeplaner.

Natura 2000-planen tilsidesætter ikke øvrig lovgivning, og den indsats, som iværksættes for at sikre planens gennemførelse, skal have de fornødne tilladelser, dispensationer m.v. på grundlag af konsekvensvurderinger mm. Der er ikke gennemført en konsekvensvurdering i henhold til habitatdirektivets artikel 6.3 af de enkelte planer, idet der ikke i planen er taget konkret stilling til forvaltningsindsatsens præcise lokalisering eller valgt forvaltningsmetoder. Der er dog i Natura 2000-planen taget stilling til afvejning mellem modsatrettede naturinteresser i de tilfælde hvor sådanne allerede på nuværende tidspunkt i planlægningen kan forudses, og hvor en sådan afvejning er forbundet med og nødvendig for forvaltningen af området. Evt. konkrete konsekvenser af denne afvejning vil blive afklaret i forbindelse med gennemførelsen af planen og valg af virkemidler.

Natura 2000-planens målsætninger er bindende og skal desuden anvendes ved konsekvensvurdering i forbindelse med myndighedsudøvelse, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 (ændret ved bekendtgørelse nr. 1443 af 11. december 2007 med senere ændringer) om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Indsatsprogrammets retningslinjer er ligeledes bindende og danner grundlag for området's handleplan og eventuelle drifts- og plejeplaner.

Natura 2000-planen koordineres med vandplanen for hovedvandopland Vadehavet og Det Internationale Vanddistrikt Vidå og Kruså og bliver ligesom denne revideret hvert 6. år. De dele af Natura 2000-planen, der vedrører skovbevoksede fredskovspligtige arealer, revideres dog kun hvert 12. år.

Områdebeskrivelse

Natura 2000-området har et areal på 783 ha og afgrænses som vist på bilag 1. Heraf er 533 ha statsejet. Natura 2000-området består af Habitatområde nr. H88 og Fuglebeskyttelsesområde nr. F61. På Naturstyrelsens hjemmeside www.naturstyrelsen.dk samt i figur 2 er der angivet hvilke naturtyper og arter, der udgør udpegningsgrundlaget for dette område.

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 88		
Naturtyper:	Næringsrig sø (3150) Brunvandet sø (3160) Højmose (7110) Nedbrudt højmose (7120) Hængesæk (7140)	Bøg på mor med kristtorn (9120) Ege-blandskov (9160) Stilkege-krat (9190) Skovbevokset tørvemose (91D0) Elle- og askeskov (91E0)
Arter:	Bæklampret (1096)	

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 61		
Fugle:	Rørhøg (Y) Hedehøg (Y) Trane (Y)	Tinksmed (Y) Sortterne (Y) Mosehornugle (Y)

Figur 2. Naturtyper, fugle og andre arter, der udgør udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området. For fuglenes vedkommende står (Y) for ynglefugl og (T) for trækfugl.

Natura 2000-området ligger i Tønder Kommune mellem Løgumkloster og Tønder. I områdets østlige del ligger Draved Skov, centralt ligger Kongens Mose og i den nordlige del dominerer vedvarende græsarealer. Skoven og den nordlige og nordøstlige del af mosen og engene er statsejet og udgør knapt 70 % af hele arealet. Området er omgivet af dyrkede marker og moser.

Draved skov, der er en af vores mest "oprindelige urskove", er et vigtigt levested for dyr og planter. Foto: Naturstyrelsen Ribe.

Draved Skov er noget nær det tætteste man kommer på en oprindelig dansk urskov, og den har derfor meget stor betydning for de plante- og dyrearter, der er knyttet til denne sjældne gamle naturtype. Skoven indeholder også en af de største urørte naturskogsbevoksninger i Danmark, mest blandingsskov domineret af eg, lind og birk. Hele skoven blev udlagt til urørt skov i år 2000, og nåletræsbevoksninger blev ryddet og den naturlige hydrologi blev genoprettet.

Siden 2005 har Naturstyrelsens skovarealer været drevet efter naturnære principper.

Kongens Mose er en af Danmarks største højmoser, som særligt i den nordlige del har været kraftigt udnyttet til tørvegravning og opdyrking. Området er en mosaik af nedbrudte højmoserealer, aktiv højmose, hængesæk, skovbevoksede tørvemoser og brunvandede søer. Den aktive del af højmosen har en veludviklet tue-højjestruktur, men er under tilgroning.

På grund af jordbundens afveksling mellem frodigt ler, muldbund, sure morlag på sand og lave klitter af flyvesand, finder man de fleste af Danmarks naturligt forekommende træarter i et naturligt fordelingsmønster. Først og fremmest den oprindelige urskovs dominerende art, småbladet lind, der i Draved Skov har en af sine største dan-

Natura 2000-plan

ske forekomster. Pollendiagrammer viser, at linden stedvis har været dominerende i skoven gennem flere tusinde år. Med 109 registrerede ynglefuglearter er skoven den mest fugleartsrige i Danmark.

Mange karakteristiske mose-fuglearter som urfugl og sortterne ynglede tidligere i de store højmoseområder i Kongens Moseområdet. I dag er trane og tinksmed typiske ynglefugle. For at beskytte ynglefuglene mod forstyrrelser, er de centrale dele af mosen lukket for offentlig færdsel i yngletiden 1. marts til 1. juli, hvilket er vigtigt for en art som tranen. Desuden yngler hvepsevåge og rødrygget tornskade Draved Skov og Kongens Mose, og i Draved Skov desuden sortspætte.

Vedvarende græsarealer udgør op mod halvdelen af habitatområdet. Mosen og omgivelserne er fredet i 1991, bl.a. med bestemmelse om, at disse arealer skal udvikles/genoprettes til mose. Området rummer et stort areal af den prioriterede skovnaturtype skovbevoksede tørvemoser.

Skovnaturtyperne ege-blandskov (105 ha), skovbevokset tørvemose (107 ha) og elle- og askeskov (16 ha) udgør i dette N2000-område mere end 5 % af det samlede kortlagte fredskovs areal.

I basisanalyserne for Natura 2000-området Kongens Mose og Draved Skov findes der en mere detaljeret gennemgang af området. Se Naturstyrelsens hjemmeside www.naturstyrelsen.dk.

Natura 2000-området ligger i Tønder Kommune og indenfor vandplanområdet Hovedvandopland Vadehavet og Det Internationale Vanddistrikt Vidå og Kruså.

Trusler mod områdets naturværdier

I det følgende afsnit skal de oplyste trusler forstås som påvirkninger af naturtyper og arter, der er på udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området. Trusler er i den forbindelse aktuelt forekommende og konkrete påvirkningsfaktorer, der enkeltvis eller i samvirkning vil kunne forhindre, at naturtyperne og arterne opnår gunstig bevaringsstatus. Det kan dog også være potentielle påvirkningsfaktorer i det omfang, at der er viden om, at påvirkningerne periodevis er forekommet i området, men aktuelt ikke er til stede. Aktuelle påvirkninger, der f.eks. reguleres internationalt eller i anden sammenhæng, og derfor ikke er et anliggende for Natura 2000-planen, kan også fremgå, men vil ikke være en del af denne Natura 2000-plans indsatsprogram.

Natura 2000-plan

Næringsstoffbelastning: Det gælder for alle kortlagte naturtyper og småsøerne i Natura 2000-området, at de er negativt påvirket af luftbåret kvælstof. For alle lysåbne naturtyper og skovnaturtyper er den høje ende af tålegrænseintervallet overskredet på hele arealet.

Natura 2000-områdets småsøer og vandhuller er i dele af området desuden truet af udvaskning af næringsstoffer fra landbrugsjord.

Forstyrrelser: I det omfang arterne på udpegningsgrundlaget, herunder især mosehornugle, hedehøg og sortterne, yngler uden for det område, der er omfattet af adgangs begrænsning i yngleperioden, vurderes rekreative aktiviteter i fuglenes yngleperiode at kunne udgøre en trussel.

Tilgroning med især birk er en trussel mod de åbne mosearealer. De åbne vandflader gror til i hængesæk og senere (høj)mose, hvilket medfører tilbagegang i arealet af brunvandet sø og tab af potentielle levesteder for bl.a. sortterne.

Uhensigtsmæssig hydrologi: Afvanding og dræning fremskynder tilgroning og nedbrydning af højmosen. En række afvandingskanaler og grøfter gennemskærer området.

Uhensigtsmæssig drift: Intensiv skovdrift kan medføre, at skovnaturtyperne forringes eller ødelægges, f.eks. ved fjernelse af dødt træ, jordbearbejdning eller kørsel i skovbunden. Der er i øvrigt en utilstrækkelig beskyttelse af skovnaturtyper mod bl.a. konvertering til andre træarter.

Når hedehøgen yngler på arealer i omdrift, er der risiko for at rederne ødelægges som følge af landbrugsdrift.

Invasive arter: Frøkilder af arter som sitkagran og contortafyr findes i og i randen af mosearealerne. Glansbladet hæg udgør en betydelig trussel for områdets fremtidige bevaringsstatus. Særligt udsat er skovnaturtyperne ege-blandskov og skovbevokset tørvemose.

Tilgroning med birk udgør en trussel mod de åbne mosearealer. Foto: Naturstyrelsen Ribe.

Igangværende pleje og genopretning

De ældste dele af skoven blev administrativt fredet i driftsplanen i 1922 og siden naturfredet i 1948. Efterfølgende fredninger udvidede det beskyttede område, og som en del af naturskogsstrategien har hele skoven været urørt siden 2000. Inden da blev alle nåletræsplantninger ryddet og plantede løvtræsbevoksninger kraftigt tyndet for at give lys til skovbunden, så der er optimale forhold for at nye træer kan spire frem og med tiden afløse den plantede skov. I første omgang vil pionerarter som birk, røn og tørst dominere, men i løbet af de kommende generationer vil arter som eg, bøg og måske lind blive dominerende. Alle interne grøfter i skoven er blevet lukket i årene omkring 2000, men der er stadig fungerende grøfter, der dræner omkringliggende landbrugsarealer.

Vandstanden i de centrale dele af mosen er blevet hævet i 1995 i forbindelse med fredningen af mosen i 1992. I 2007 blev bevoksningen af selvsået birk og fyr i den centrale statsejede del af mosen ryddet og alle grøfter lukket. I den centrale afvandingsgrøft er den ene opstemning fra 1992 blevet erstattet med 7 nye jernspunse, der effektivt hæver vandstanden i hele den statsejede del af mosen. På den centrale del, "russerfennen", der har været opdyrket under 1. verdenskrig, blev hele dræn-systemet nedlagt. I alt blev der ryddet 100

Natura 2000-plan

ha krat og vandstanden hævet på 100 ha. I 2008 er dræningen af de tidligere afgravede og senere dyrkede statsejede arealer stoppet, og der er skabt naturlig hydrologi på yderligere 25 ha.

I 2006 er den centrale ejendom Frederiksgård, blevet erhvervet af Staten og i 2009 er den naturlige hydrologi på 26 ha tidligere landbrugsjord, der overlades til naturlig skovtilgroning, genskabt. Samtidigt er dræningen gennem "Østermosen" lukket, så yderligere 40 ha nedbrudt højmose genvinder den naturlige hydrologi.

Naturstyrelsens naturgenopretningsprojekt omfattede både vandstandshævning og rydning af træopvækst. Foto: Naturstyrelsen Ribe.

Tilstand og bevaringsstatus/prognose

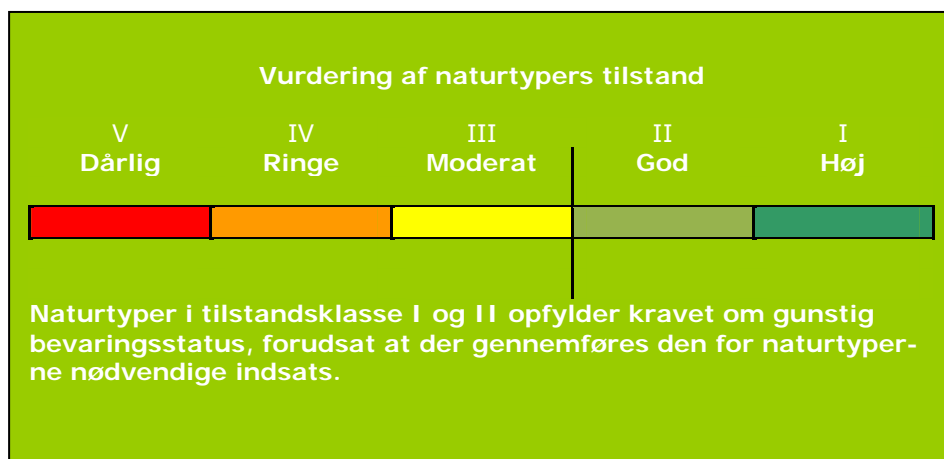
For nogle naturtyper er der udviklet et system til vurdering af den enkelte naturtypes aktuelle *tilstand*, som er et udtryk for typens aktuelle naturindhold og en række andre målbare faktorer.

Bevaringsstatus for naturtyper og arter er derimod en vurdering af, hvordan deres tilstand vil være i fremtiden, såfremt der ikke sker ændringer i udnyttelsen og i de trusler, der eksisterer i dag. Der er således tale om en *prognose* for arternes og naturtypernes udviklingsretning. I de følgende afsnit er der nærmere beskrevet tilstand og bevaringsstatus/prognose for områdets naturtyper og arter.

For skovnaturtyperne i området gælder, at det kun er fredskovpligtige arealer, som på nuværende tidspunkt er kortlagt. Således er tilstanden nedenfor kun vurderet for fredskovspligtige skovnaturtyper.

Vurdering af tilstand

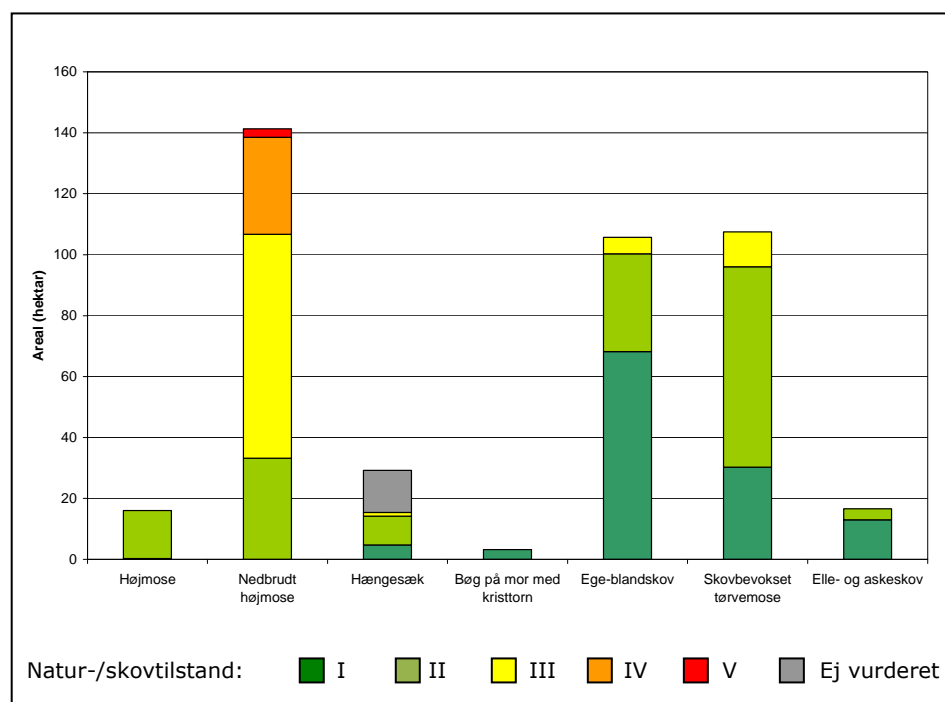
Der er foretaget en vurdering af tilstanden af de 18 lysåbne naturtyper og 10 skovtyper, der er kortlagt i basisanalyserne. Desuden er tilstanden vurderet for udvalgte forekomster af 5 søtyper. Vurderingen bygger på et system, der inddeler forekomster af Habitatdirektivets naturtyper i 5 tilstandsklasser (figur 3), hvor I (høj) er bedst og V (dårlig) er værst. Som led i beregningen af tilstanden beregnes både et artsindeks, baseret på indholdet af plantearter i en cirkel med radius på 5 m og et strukturindeks, baseret på vegetationshøjden, opvækst af vedplanter, forekomst af drænggrøfter m.m. For skovnaturtyperne baseres strukturindeks bl.a. på omfang af jordbearbejdning, afvandingsforhold, forekomst af invasive arter og trækronernes lagdeling i forskellige etager.

Figur 3. Tilstandsklasser for naturtyper.

Strukturindeks og artsindeks for den enkelte naturtype vægtes sammen til naturtypens tilstandsklasse på arealet. Et højt strukturindeks kombineret med et lavt artsindeks viser, at naturarealet har forudsætninger for et højt naturindhold, men at de karakteristiske arter ikke er til stede. Et højt artsindeks kombineret med et lavt strukturindeks kan anvendes som et redskab til at lokalisere artsrige forekomster med et stort behov for pleje eller anden indsats.

Natura 2000-plan

Figur 4. Natur/skovtilstand for de af Natura 2000-områdets naturtyper, som er tilstandsvurderet.

I figur 4 er vist natur/skovtilstanden for Natura 2000-områdets naturtyper. Kun en mindre del af vandhullerne er tilstandsvurderet og er derfor ikke medtaget i figuren.

Der er kortlagt 16 ha højmose i god naturtilstand. Den karakteristiske højmoservegetation forekommer på arealet, men bl.a. begyndende tilgroning påvirker strukturen negativt for naturtypen. Nedbrudt højmose er kortlagt på 141 ha.

I tilknytning til højmosen er der kortlagt 29 ha hængesæk hvoraf halvdelen er i god – høj naturtilstand, en enkelt hektar ligger lidt lavere og er i moderat naturtilstand, pga. et dårligt artsindhold.

For de kortlagte skovtyper (de fredskovspligtige arealer) gælder, at skovtilstanden for 216 ha er vurderet til høj eller god tilstandsklasse, og resten dvs. 17 ha er vurderet i moderat tilstandsklasse.

Otte af områdets mere end 25 småsøer er kortlagt og tilstandsvurderet. Der er seks brunvandede søer hvoraf de 5 er i god-høj naturtilstand samt to søer af typen næringsrig sø i moderat-god naturtilstand.

Natura 2000-plan

Se kort med tilstandsvurdering af de enkelte forekomster i Natura 2000-området på Naturstyrelsens hjemmeside www.naturstyrelsen.dk under "Se på kort".

Der er endnu ikke udviklet et system til vurdering af tilstanden for en række lysåbne naturtyper, marine naturtyper, større søer, vandløb samt fugle og andre arter.

Vurdering af bevaringsstatus/prognose

Miljømålsloven og skovloven fastsætter som et overordnet mål, at naturtyper og arter, som Natura 2000-områderne er udpeget for, skal have en gunstig bevaringsstatus. Gunstig bevaringsstatus er defineret i Habitatdirektivet (figur 5).

Gunstig bevaringsstatus skal generelt opnås inden for hver af Danmarks to biogeografiske regioner, nemlig den kontinentale og den atlantiske region. Gunstig bevaringsstatus skal dog ifølge EU's vejledning til direktivets artikel 6 også anvendes på de enkelte Natura 2000-områder, men der findes ingen retningslinjer for, hvorledes denne vurdering skal foretages. Den første Natura 2000-plan laves på grundlag af tilgængelig viden og derfor alene ud fra en prognose for de enkelte naturtypers og arters udvikling.

Gunstig bevaringsstatus

En naturtypes "bevaringsstatus" anses for "gunstig", når

- det naturlige udbredelsesområde og de arealer, det dækker inden for dette område, er stabile eller i udbredelse, og
- den særlige struktur og de særlige funktioner, der er nødvendige for dets opretholdelse på langt sigt, er til stede og sandsynligvis fortsat vil være det i en overskuelig fremtid, samt når
- bevaringsstatus for de arter, der er karakteristiske for den pågældende naturtype, er gunstig

En arts "bevaringsstatus" anses for "gunstig", når

- data vedrørende bestandsudviklingen af den pågældende art viser, at arten på langt sigt vil opretholde sig selv som en levedygtig bestanddel af dens naturlige levesteder, og
- artens naturlige udbredelsesområde hverken er i tilbagegang, eller der er sandsynlighed for, at det inden for en overskuelig fremtid vil blive mindsket, og
- der er og sandsynligvis fortsat vil være et tilstrækkeligt stort levested til på langt sigt at bevare dens bestande

Figur 5. Habitatdirektivets definition af gunstig bevaringsstatus på biogeografisk niveau for naturtyper og arter.

Natura 2000-plan

Prognosen for de kortlagte naturtyper er bestemt på områdeniveau ud fra de enkelte forekomsters natur/skovtilstand og aktuelle trusler og inddeles i *gunstig* eller *ugunstig prognose*. Naturtyper i tilstandsklasse I (høj tilstand) eller II (god tilstand) har en gunstig prognose, hvis det vurderes, at tilstanden også kan opretholdes på langt sigt. I mange tilfælde forudsætter det, at der gennemføres den for naturtyperne nødvendige indsats i form af naturpleje, begrænsning af næringsstofftilførsel, forbedring af hydrologiske forhold m.m.

Prognosen for de øvrige naturtyper og alle arterne er baseret på den bedste tilgængelige viden. Her benyttes begreberne *vurderet gunstig*, *vurderet ugunstig* og *ukendt prognose*.

I Natura 2000-området er der foretaget følgende vurdering af prognosen for naturtyper og arter:

Prognosen er gunstig eller vurderet gunstig for:

- *Trane, da den de seneste år har været fast ynglefugl i området.*

Bevaringsprognosen er gunstig for trane, der har været fast ynglefugl i området i de seneste par år. Foto: John Frikke.

Prognosen er ugunstig eller vurderet ugunstig for:

- *Højmose og hængesæk bl.a. tilgroning og afvanding.*
- *Nedbrudt højmose målsættes som aktiv højmose. Denne målsætning trues af bl.a. tilgroning og afvanding.*

Natura 2000-plan

- *Tinksmed, rørhøg, sortterne og mosehornugle, da disse arter enten er gået stærkt tilbage eller er ophørt med at yngle i mosen. Hovedårsagen til disse arters tilbagegang vurderes at være næringsstofbelastning og tilgroning.*
- *Hedehøg, da arten er gået stærkt tilbage eller er ophørt med at yngle i området.*
- *Bøg på mor med kristtorn, ege-blandskov, skovbevokset tørvemose og elle- og askeskov på grund af luftbåret kvælstofbelastning, idet højeste tålegrænse er overskredet på hele arealet. Skovnaturtyperne trues desuden af invasive arter.*

Prognosen er ukendt for:

- *Bæklampret, pga. manglende viden om artens bestandsudvikling.*
- *Næringsrig sø da naturtypen ikke er tilstrækkeligt kortlagt.*
- *Brunvandet sø da naturtypen er utilstrækkeligt kortlagt.*
- *Stilkeke-krat, da naturtypen ikke er kortlagt.*

Målsætning

Det overordnede mål er at sikre eller genoprette gunstig bevaringsstatus for de naturtyper og arter, der udgør udpegningsgrundlaget i de enkelte Natura 2000-områder (jf. dog nedenfor om eventuelle modstridende interesser).

Der opstilles en **overordnet målsætning** for området. Den overordnede målsætning angiver det overordnede sigte for, hvorledes området skal udvikle sig både for at sikre områdets integritet og en gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper. Målsætningen skal endvidere fremhæve de naturtyper og arter, der udgør den største arealandel af området, og endelig fremhæves forekomster af naturtyper og arter, der har stor vigtighed på nationalt og/eller biogeografisk niveau. En vurdering af denne betydning foretages efter følgende kriterier:

- Stort areal, levested eller bestand
- Få forekomster
- Truede naturtyper og arter
- Særlige danske ansvarsområder

Der opstilles desuden mere **konkrete målsætninger**, der fastlægger de langsigtede mål for udviklingen i areal og tilstand for de enkelte naturtyper og arters levesteder. Målfastsættelsen tager udgangspunkt i den tilstand, som er vurderet for naturtyper og arters levested efter tilstandsvurderingssystemet. Hvor der ikke er udviklet et sådant system, skal gunstig bevaringsstatus sikres eller genoprettes på baggrund af bedste faglige viden. Da der endnu ikke er udviklet et tilstandsvurderingssystem til brug for vurdering af areal og tilstand af levestederne for fuglearterne, er fastsættelse af målsætningen for de

enkelte fuglearter på udpegningsgrundlaget sket på baggrund af en vurdering af, om størrelsen og kvaliteten af levestedet kan rumme bestanden, og ikke på om bestanden rent faktisk er til stede. De i planen angivne bestandsstørrelser er fastsat på baggrund af den officielle danske indmelding til EU.

Såvel overordnet målsætning som de konkrete målsætninger rækker ud over 1. planperiode og beskriver en tilstand, der tager hensyn til potentialet i de lokale naturforhold. Målsætningerne afspejler desuden en afvejning af eventuelle modstridende interesser efter retningslinjer angivet i By- og Landskabsstyrelsen 2009: "Retningslinjer for den statslige Natura 2000-planlægning: Målfastsættelse og indsatsprogram".

Overordnet målsætning for Natura 2000-området

I Kongens Mose og Draved Skov er der særligt fokus på den aktive højmose, da det er en sjælden og truet naturtype. Sammen med højmosearealet har Natura 2000-området relativt store arealer med hængesæk, og for begge naturtyper gælder, at de har arealer, der udgør mere end 5 % af landets samlede areal af naturtypen. Det samme gælder skovnaturtyperne ege-blandskov og elle- og askeskov. Da der er store områder med nedbrudt højmose og skovbevokset tørvemose, er der potentiale for udvidelse af området med aktiv højmose. Derudover prioriteres områdets funktion som levested for en række sjældne og truede fuglearter, med særlig opmærksomhed på de særligt truede arter mosehornugle og sortterne.

Det overordnede mål for området er:

- *At mosen gendannes som en aktiv højmose med den dertil hørende naturlige hydrologi og naturlig vegetation.*
- *Naturtypen aktiv højmose prioriteres højt på bekostning af naturtyperne nedbrudt højmose, skovbevokset tørvemose, brunvandet sø og hængesæk (se nedenfor).*
- *At sikre de øvrige naturtyper en god-høj naturtilstand.*
- *At forbedre levestedet for fuglearterne på udpegningsgrundlaget, specielt de truede arter mosehornugle og sortterne.*
- *Ege-blandskov og elle- og askeskov prioriteres højt. Dog kan disse naturtyper nedprioriteres til fordel for genskabelse af aktiv højmose.*
- *Områdets økologiske integritet sikres i form af en for naturtyperne hensigtsmæssig drift/pleje og hydrologi, en lav næringsstofbelastning, bekæmpelse af invasive arter og gode sprednings- og etableringsmuligheder for arterne.*

Den overordnede målsætning for Kongens Mose er at genskabe aktiv højmoser på arealet. Foto: Naturstyrelsen Ribe.

Konkrete målsætninger for naturtyper og arter

Der opstilles følgende konkrete målsætninger, som fastlægger de langsigtede mål for naturtyper og arter i Natura 2000-området:

- *Naturtyper og arter skal have en gunstig bevaringsstatus.*
- *For naturtyper og arters levesteder, der er vurderet til natur/skovtilstandsklasse III-V og/eller ugunstig prognose skal udviklingen i deres natur/skovtilstand være i fremgang, således at der opnås natur/skovtilstand I-II og gunstig bevaringsstatus, såfremt de naturgivne forhold giver mulighed dertil. Det samlede areal af naturtypen/levestedet skal være stabilt eller i fremgang, hvis naturforholdene tillader det. Navnlig for skovnaturtyperne kan der være tale om en dynamisk situation, hvor det ikke nødvendigvis er de samme forekomster, der over tid bidrager til arealmålet.*
- *Naturtypeforekomster i artsklasse I målsættes til tilstandsklasse I og søges udvidet/sammenkædet, hvis de naturgivne forhold gør det muligt.*
- *For naturtyper og arter uden tilstandsvurderingssystem og/eller med en ukendt prognose er målsætningen gunstig bevaringsstatus. Det betyder, at tilstanden og det samlede areal af levestederne for områdets udpegede arter stabiliseres eller øges, således at der er grundlag for nedennævnte bestandstal*

eller – for arter uden bestandsmål – grundlag for tilstrækkelige, egnede yngle- og fourageringsområder.

- *Det sikres, at tilstanden og arealet af de samlede levesteder for udpegningsgrundlagets ynglefugle er stabilt eller i fremgang og kan danne grundlag for ca. 2 par hedeheg, ca. 2 par rørhøg, ca. 5 par tinksmid, 1 koloni med ca. 10-15 par sortterne samt at mosehornugle og trane yngler fast i området. Arealet med aktiv højmoser øges hvor de naturgivne forhold gør det muligt. På længere sigt udvides aktiv højmoser udover indsatsen beskrevet i 1. planperiode.*

Modstridende interesser

En målsætning om gunstig bevaringsstatus for en bestemt naturtype kan indebære en nedprioritering af en anden naturtype eller art, og det er nødvendigt at foretage et valg.

Højmoser har på nationalt og regionalt niveau haft en stor tilbagegang, og i Danmarks afrapportering til EU vurderes naturtypens bevaringsstatus at være ugunstig. Der vil derfor blive gjort en indsats for at øge arealet af denne naturtype.

I Kongens Mose har der tidligere været en stor højmosesflade. Det vurderes, at der er muligheder for at genskabe aktiv tørvemoser på de store arealer, der i dag er kortlagt som nedbrudt højmoser, hængesæk, skovbevokset tørvemoser, nogle af de brunvandede søer og på tilstødende lavbundsarealer.

Øgning af arealet med aktiv højmoser betyder at arealet af habitatnaturtyperne nedbrudt højmoser, hængesæk, brunvandede søer og skovbevokset tørvemoser reduceres. Da der er tale om naturtyper, der er opstået ved tørvegravning, dræning og tilgroning af den oprindelige højmosesflade prioriteres hensynet til at skabe større sammenhængende arealer med aktiv højmoser.

Retablering af en større åben højmosesflade kan på langt sigt få negative konsekvenser for flere fuglearter på udpegningsgrundlaget. Sortterne er afhængig af åbne vandflader med øer, og rørhøg er afhængig af rørskovsomkransede søer. Det vurderes dog, at disse naturforhold vil kunne være til stede eller genskabes indenfor Natura 2000-området, f. eks. i randen af en genetableret højmoser.

*Tranebær, rundbladet soldug og tørvemasser lever typisk i højmosen.
Foto: Naturstyrelsen Ribe.*

Indsatsprogram

Opfyldelsen af Habitat- og Fuglebeskyttelsesdirektivernes krav om gunstig bevaringsprognose er en opgave som strækker sig over lang tid og kræver en omfattende indsats over flere planperioder. Det er derfor nødvendigt at prioritere indsatsen i den enkelte planperiode. Den nationale prioritering af indsatsen i 1. planperiode er formuleret i 4 sigtelinjer, som lægger niveauet for indsatsen i planperioden. Sigtelinjerne er beskrevet i bilag 3.

Indsatsprogrammet der bygger på de 4 sigtelinjer beskriver indsatsen i den første planperiode 2010-2015 (for skovbevoksede fredskovs-pligtige arealer dog frem til 2021).

Indsatsprogrammet består af en række **generelle retningslinjer**, som skal sikre den eksisterende naturtilstand. De generelle retningslinjer gælder for alle arter og naturtyper på udpegningsgrundlaget, og den nødvendige indsats vil efterfølgende blive konkretiseret i de kommunale/statslige handleplaner.

Indsatsprogrammet består desuden af en række **konkrete retningslinjer**, som skal sikre små naturarealer, ubeskyttede naturarealer og særligt truede arter og naturtyper. De konkrete retningslinjer giver

en nærmere beskrivelse af den indsats, som i disse særlige tilfælde skal indarbejdes i de kommende handleplaner.

Indsatsprogrammet indeholder ikke bindende krav til kommunernes, Naturstyrelsens eller andre offentlige lodsejeres brug af de virkemidler og tiltag, som skal sikre den nødvendige indsats. Tiltag prioriteres og konkretiseres i handleplanerne eller i andre opfølgende tiltag.

Indsatsprogrammet for Natura 2000-området omfatter nedenstående generelle og konkrete retningslinjer, som tillige er vist oversigtligt i bilag 2.

Generelle retningslinjer

Indsatser efter sigtelinje 1. Areal og tilstand af udpegede naturtyper og levesteder for udpegede arter må ikke gå tilbage eller forringes.

- 1.1 *Reduktion af kvælstof-deposition fra luften på områdets habitatnaturtyper sker ved administration af husdyrgodkendelsesloven der med ændringen af 10. februar 2011 har fastlagt et særligt beskyttelsesniveau af hensyn til bevaringsmålsætningen i Natura 2000-planlægningen. Den øvrige tilførsel af næringsstoffer til typerne reduceres, herunder fra dræntilløb og fodring. For marine naturtyper, større søer og vandløb reguleres tilførslen af næringsstoffer via vandplanen.*
- 1.2 *Der sikres den for naturtyperne mest hensigtsmæssige hydrologi, i den udstrækning det er foreneligt med den overordnede målsætning om at genskabe mosen som aktiv højmose.*
- 1.3 *Det undersøges nærmere, hvor der er behov for at skabe en mere hensigtsmæssig hydrologi i skovnaturtyperne, og disse steder sikres denne i den udstrækning det er foreneligt med den overordnede målsætning om at genskabe mosen som aktiv højmose.*
- 1.4 *De lysåbne terrestriske naturtyper sikres en hensigtsmæssig ekstensiv drift og pleje. Tilgroning med træopvækst begrænses.*
- 1.5 *Skovnaturtyperne sikres en skovnaturtypebevarende drift og pleje. I særlige tilfælde kan permanent ophør af drift i skovnaturtyper (urørt skov) være nødvendig for at opfylde direktivforpligtigheden primært på arealer, som i forvejen i en længere periode har haft minimal eller ingen hugst.*
- 1.6 *Der sikres velegnede levesteder for rørhøg, hedehøg, trane, tinksmed og mosehornugle i den udstrækning det er foreneligt med den overordnede målsætning om at genskabe mosen som aktiv højmose.*
- 1.7 *Der sikres levesteder med individuel hensyntagen til den enkelte arts sårbarhed overfor forstyrrelser for rørhøg, hedehøg, trane, tinksmed og mosehornugle.*

- 1.8 *Invasive arter som sitkagran, contortafyr og glansbladet hæg søges bekæmpet og deres spredning forebygget.*

Rørhøgen sikres velegnede levesteder. Foto: Per Poulsen.

Konkrete retningslinjer

Indsatser efter sigtelinje 2. Små og fragmenterede habitatnaturtyper og levesteder for arter, som ikke kan opretholdes ved drift af det nuværende areal alene, sikres ved arealudvidelse, sammenkædning af arealer, pleje af naboarealer og/eller etablering af spredningskorridorer.

I dette natura 2000-område er der ikke foreslået en konkret indsats efter sigtelinje 2.

Indsatser efter sigtelinje 3. Naturtyper og levesteder, som ikke er beskyttet af natur- og miljølovgivningen skal sikres.

- 3.1 *Skovnaturtyper sikres. Der kan være tale om en dynamisk situation, hvor det ikke nødvendigvis er de samme forekomster, der over tid bidrager til sikring af en skovnaturtype.*
- 3.2 *Konstaterede forekomster af habitatnaturtyper, der ikke er omfattet af lovgivningen, sikres mod ødelæggelse.*
- 3.3 *Forekomsterne med skovbevokset tørvemose og elle- og askeskov, der ikke genoprettes til højmose, sikres.*
- 3.4 *Sikring af redesteder på omdriftsarealer for hedehøg.*

Indsatser efter sigtelinje 4. Der skal gøres en særlig indsats for naturtyper og arter, hvis biogeografiske status er i fare for at blive alvorligt forringet i 1. planperiode.

- 4.1 *Der sikres den mest hensigtsmæssige hydrologi i Kongens Mose, således at der skabes forudsætninger for, at der kan udvikles aktiv højmose på ca. 140 ha. Det vurderes, at det igangværende naturgenopretningsprojekt løfter indsatsen i 1. planperiode. Nedbrudt højmose og skovbevokset tørvemose målsættes som aktiv højmose.*
- 4.2 *Der sikres egnede yngleområder og fourageringsområder af tilstrækkelig størrelse til sortterne i den udstrækning det er foreneligt med den overordnede målsætning om at genskabe mosen som aktiv højmose.*

Forslag til mulige virkemidler

Kommunerne, Naturstyrelsen og andre offentlige lodsejere/myndigheder udarbejder handleplaner, vælger virkemidler og foretager den konkrete forvaltning indenfor rammerne af indsatsprogrammet. Mulige virkemidler nævnt i bilag 2 skal derfor betragtes som eksempler på, hvorledes indsatsprogrammet kan gennemføres.

Sammenhæng og synergi med vandplan

Natura 2000-planen er koordineret med vandplanen. Ifølge Vandrammedirektivet må tilstanden af vandområderne ikke forringes, og vandplanens indsatsprogram vil generelt forbedre den eksisterende vandkvalitet i større søer, vandløb, fjorde og kystvande. Forbedringen sker ved reduktion i tilførslen af næringsstoffer og miljøfarlige stoffer samt stedvis sikring af en mere naturlig hydrologi i ådale. Vandplanen vil desuden forbedre de fysiske forhold og sikre kontinuiteten på udvalgte vandløbsstrækninger. Disse indsatser forventes i de fleste tilfælde at bidrage til at forbedre tilstanden i de vandafhængige habitatnaturtyper og i levestederne for de arter, der er tilknyttet vand.

Der er gode muligheder for at opnå andre synergieffekter mellem de 2 planer, men i enkelte tilfælde kan der opstå konflikter, f.eks. hvor indsats efter vandplanen medfører oversvømmelser af habitatnaturtyper eller levesteder for arter.

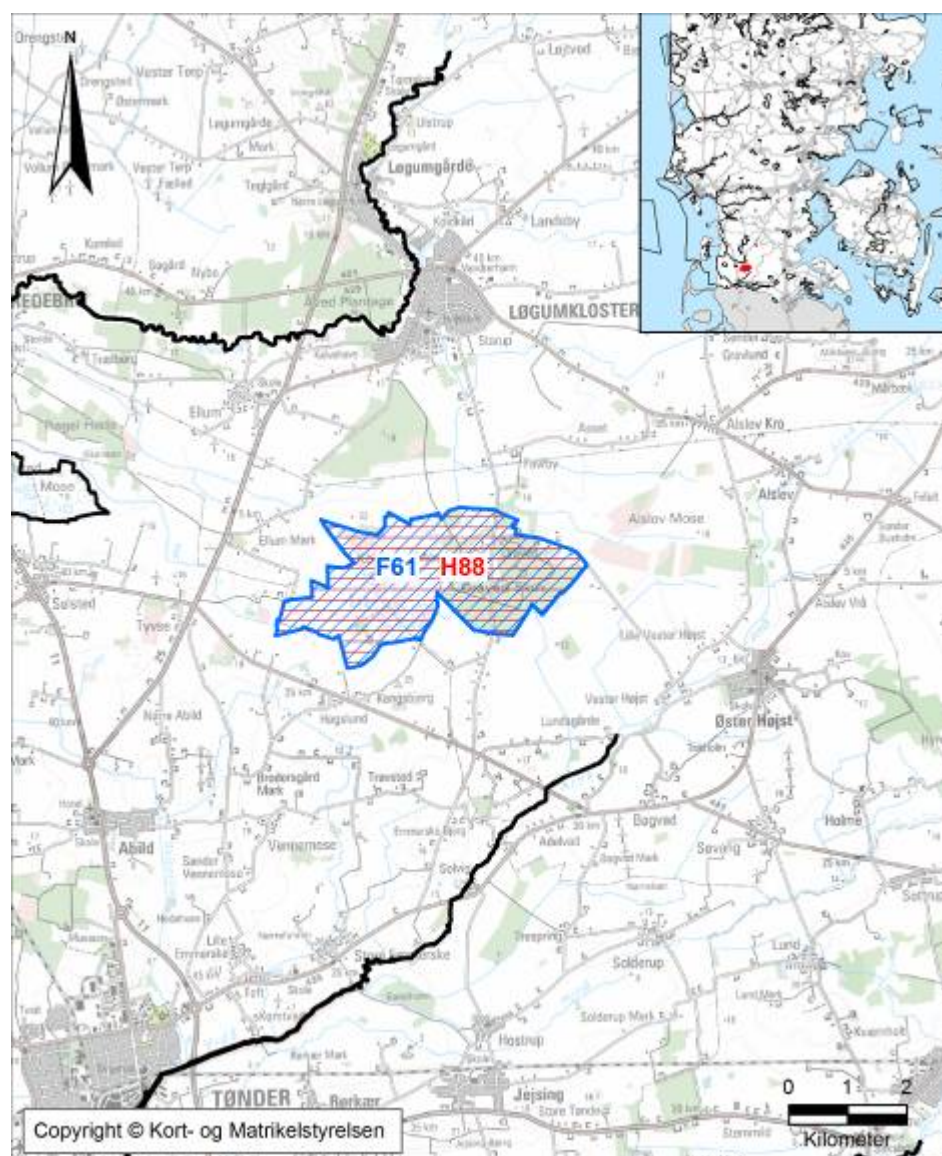
Planlagt indsats efter vandplanen der kan påvirke udpegningsgrundlaget i et Natura 2000-område væsentligt, skal konsekvensvurderes i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Indsatsen kan i givet fald kun gennemføres, hvis det på grundlag af bedste faglige viden dokumenteres, at aktiviteten ikke vil skade bevaringsmålsætningen for området. Potentielle konflikter mellem Vand- og Natura 2000-planen skal som udgangspunkt afdækkes i forbindelse med vedtagelse af vandplanen.

Strategisk miljøvurdering

I medfør af bekendtgørelse nr. 936 af 24. september 2009 af lov om miljøvurdering skal der foretages en miljøvurdering af planer og programmer, der omhandler fysisk planlægning og arealanvendelse, eller som kan påvirke et internationalt beskyttelsesområde væsentligt.

I bilag 4 er der udarbejdet en miljørapport, der belyser konsekvenserne ved at gennemføre Natura 2000-planen for område nr. N99.

Bilag 1. Kort over Natura 2000-områdets placering og afgrænsning

Natura 2000-områdets afgrænsning. Natura 2000-området består af habitatområde H88 (rød afgrænsning) og fuglebeskyttelsesområde F61 (blå skravering). Andre Natura 2000-områder er vist med sort afgrænsning.

Bilag 2. Opsummering af Natura 2000-planen og mulige virkemidler

En opsummering af Natura 2000-planens indhold, mål og indsatsprogram findes samlet i Bilag 2 - opdelt på de naturtyper og arter, der udgør udpegningsgrundlaget for det på gældende Natura 2000-område.

Se www.naturstyrelsen.dk – under opslag om plan for dette Natura 2000-område.

Bilag 2 indeholder endvidere en oversigt over mulige virkemidler, der er eksempler på, hvordan indsatsprogrammet kan gennemføres.

Sammen med bilag 2 findes på hjemmesiden baggrundsmateriale for planerne samlet i basisanalyse og tillæg til basisanalyse samt henvisning til kort over forekomst af de kortlagte og tilstandsvurderede naturtyper.

Bilag 3. Væsentlige naturforvaltningsmæssige opgaver

Ved igangsætningen af Natura 2000-planprocessen blev der identificeret en række væsentlige naturforvaltningsmæssige opgaver. På baggrund her af blev der opstillet 4 sigtelinjer, der formulerer prioriteringen af den nødvendige indsats. Sigtelinjerne er forelagt og godkendt af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Sigtelinjerne sætter dermed rammerne for Natura 2000-planlægningen.

De overordnede rammer er formuleret i nedenstående bilag. Teksten indgik i idéfasen for vand- og naturplanlægningen, juni – december 2007.

Antallet af naturtyper, der kortlægges og tilstandsvurderes er siden udvidet.

Væsentlige naturopgaver

Miljøministeriet har udarbejdet en oversigt over væsentlige naturforvaltningsmæssige opgaver i Natura 2000-planlægningen. Det er de opgaver, som tillægges den højeste prioritet i 1. planperiode fra 2010 til 2015:

Væsentlige naturforvaltningsmæssige opgaver i Natura 2000-planlægningen:

Danmark er ifølge Habitatdirektivet forpligtiget til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger, der sikrer eller genopretter en gunstig bevaringsstatus for de naturtyper og arter, der udgør habitatområdernes udpegningsgrundlag.

Samtidig er Danmark forpligtet til, via gennemførelsen af Fuglebeskyttelsesdirektivet, at træffe egnede foranstaltninger med henblik på at beskytte yngle- og rasteområder for en række fuglearter.

Væsentlige trusler mod naturen

En række faktorer udgør de væsentligste trusler mod de direktivudpegede naturtyper og arter:

Næringsstofbelastning medfører markante forringelser af terrestriske naturtyper, søer, vandløb og kystnære farvande først og fremmest som følge af gødskning, afstrømning fra markarealer og kvælstofnedfald. Store mængder næringsstoffer i naturen fremmer ensartede næringskrævende artssamfund på bekostning af et alsidigt plante- og dyreliv og medfører forringede forhold for den biologiske mangfoldighed og naturtyper og arter;

Tilgroning ændrer på afgørende vis levevilkårene for en række plante- og dyrearter, herunder fuglene. Det truer også især lysåbne naturtyper som moser, enge, klitter, heder, overdrev men også egeskove ofte som følge af manglende eller utilstrækkelig drift;

Fragmentering skaber isolation af arternes bestande, hvorved de risikerer at uddø. Foruden et direkte tab af naturareal, forringes de eksisterende naturtypers tilstand og deres økologiske funktioner;

Udtørring er en vedvarende trussel mod mange våde naturtyper og de tilhørende arter som følge af en ændring i de naturlige vandforhold;

Invasive arter er ikke hjemmehørende arter, der spreder sig. De optager plads og fortrænger det oprindelige plante- og dyreliv og findes i dag på mange naturarealer.

Forstyrrelse kan være en afgørende faktor navnlig for truede og sårbare arter, der på grund af levevis og specifikke krav til levested, vil være følsomme overfor menneskelige aktiviteter. Ofte vil truslerne påvirke i samme retning. For eksempel er tilgroning ofte en effekt af næringsstofbelastning og udtørring, tillige er presset på mange arter højt på grund af fragmentering, og det øges yderligere med forekomst af for eksempel invasive arter og menneskelig forstyrrelse.

Overordnet målsætning

Målsætningen er, at de udpegede naturtyper og arter på sigt opnår "gunstig bevaringsstatus". Der skal opstilles en langsigtet målsætning for hvert af de udpegede Natura 2000-områder.

Målsætningen rækker udover 1. planperiode og beskriver en tilstand, der tager hensyn til potentialet i de lokale naturforhold og i de udpegede områder som helhed.

Sigtelinjer for indsatsen i 1. planperiode

Natura 2000-planen skal under hensynstagen til den overordnede målsætning opstille konkrete retningslinjer for indsatsen i 1. planperiode for hvert enkelt beskyttelsesområde. Det kan være en indsats, som strækker sig ud over planperioden, men som skal iværksættes nu.

Opfyldelsen af Habitat- og Fuglebeskyttelses-direktivernes krav om "gunstig bevaringsstatus" er en opgave, som strækker sig over lang tid og kræver en omfattende indsats. Det er derfor nødvendigt at prioritere og målrette indsatsen i den enkelte planperiode. Den nationale prioritering af indsatsen i 1. planperiode fokuserer på at sikre naturtilstanden for udpegede naturtyper og bestandene for udpegede arter. Der vil på baggrund af naturmæssige forskelligheder være regionale forskelle i gennemførelsen af indsatsen.

Sikring af naturtilstanden af eksisterende naturarealer og arter i beskyttelsesområderne

Ifølge direktiverne skal de naturtyper og arter, der udgør områdernes udpegningsgrundlag, have en gunstig bevaringsstatus. Der er således en forpligtigelse til at sikre naturen mindst samme tilstand som ved

direktivernes ikrafttræden. Dette kræver ofte en løbende driftsindsats og en vedvarende indsats mod næringsstofbelastningen på de eksisterende naturarealer for at opretholde eller genoprette dem i samme tilstand.

Sikring af de små naturarealer

De små naturarealer er ofte i dårlig naturtilstand, blandt andet fordi de er så små, at påvirkningen fra omgivende arealer har stor betydning. En udvidelse af små naturarealer indenfor beskyttelsesområderne samt eventuelt sammenkædning af arealer via spredningskorridorer og trædesten kan være nødvendig for at opretholde naturtilstanden også på længere sigt.

Sikring af naturtyper og levesteder som lovligt kan ødelægges

Der skal ske en sikring af de naturtyper og levesteder, der ikke er beskyttet mod aktiviteter, som direkte kan ødelægge dem. Det drejer sig for eksempel om skovens naturtyper og sten- og boblerev på havet. Der vil derudover være andre ikke beskyttede levesteder for visse af direktivernes arter, hvor en sikring kan være nødvendig, for eksempel for visse fuglearter.

Indsats for truede naturtyper og arter

For naturtyper og arter, hvis status på landsplan er i fare for at blive voldsomt forringet i 1. planperiode, og hvor der er en fare for, at de forsvinder fra den danske natur på sigt kan en egentlig naturgenopretningsindsats og/eller målrettet drift være nødvendig. Som eksempler på truede naturtyper og arter kan nævnes højmoser, eremit og sorterne.

Natura 2000-planlægningen fastlægger desuden retningslinjer for myndighedernes skønsmæssige beføjelser efter lovgivningen i øvrigt.

Natura 2000 og Vandrammedirektivet

Gennemførelsen af Vandrammedirektivet og vandplanerne forventes at bidrage til at imødegå nogle af ovennævnte trusler. Eksempelvis genskabes nye naturområder i ådale, og vandkvaliteten vil blive forbedret. Omfanget af synergieffekten mellem Natura 2000 og Vandrammedirektivet vil blive tydelig undervejs i planprocessen. For vandforekomster, der også er omfattet af Natura 2000-direktiverne, vil det strengeste af miljømålene være gældende.

Med målbekendtgørelsen er der fastlagt nærmere retningslinjer for fastsættelse af mål i Natura 2000-områderne og defineret en 5-trinskala for naturtilstanden i 18 lysåbne naturtyper. Et tilsvarende tilstandssystem er under udarbejdelse for de 10 skovnaturtyper og for direktivernes arter. På et senere tidspunkt vil et tilstandssystem for såvel de ferske som de marine naturtyper blive udarbejdet.

Bilag 4. Miljørapport for Natura 2000-planen

Miljørapport for Natura 2000-planen for område nr. 99 Kongens Mose og Draved Skov

- kan læses på Naturstyrelsens hjemmeside, se www.naturstyrelsen.dk under opslag om plan for dette Natura 2000-område.

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
www.nst.dk